

ogsaa at turde sige, at det er det Yderligste, hvortil Godseierne her i Salen ville gaa, og vi tro tillige at kunne tilføie, at ethvert yderligere gaaende Forslag efter Godseiernes Formening vil være et Brud paa deres Ret og et Skridt frem paa en Vej, hvis Endemaal ikke er at forudsæ, og under disse Omstændigheder skulle vi blot tillade os at henstille til den ærede Regjering og til det ærede Thing, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt og rigtigt at tvinge et Forslag igjennem, hvorved den ene af de to Parter, hvem Sagen angaar, føler sig krænket i sin Retshedsvidstid.

Formanden: Den ærede Taler yttrede i sit Foredrag, at en af Grundene, der havde bevæget Mindretallet til at stille sit Forslag, var den, at man ønskede at betage Regjeringens Forslag Karakteren af en Tendentstov, særlig møntet paa at fortvædige Godseierne i deres Besiddelse. Jeg antager ikke, at den ærede Taler derved har villet lægge for Dagen, at Mindretallet virkelig tillægger Regjeringens Forslag en saadan Karakter, men kun, at det kunde faae Skin deraf; eller at det gjennem en Misforstaaelse kunde opfattes paa den Maade; ellers maatte jeg have fundet Uttrinngen mindre passende.

Strup: Jeg tager mig ganske særlig den høitærede Formands sidste Udtalelser ad notam, idet jeg tidligere har ikke alene sagt, men ogsaa skrevet det Samme; jeg skal vogte mig for, nu da jeg har Ordet, at gjentage det, hvad jeg heller ikke anser for at være nødvendigt, da jeg som sagt tidligere har fundet Leilighed til at udtale min bestemte Anskuelse i saa Henseende. — Jeg har, som de ærede Medlemmer ville have bemærket, stillet et Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det kunde jo synes at være i og for sig mærkværdigt, at jeg, som paa ethvert Trin haade i forrige og denne Samling har modsat mig Lovforslaget i sin Helhed, nu har villet stille Vædringsforslag dertil, men det hidrører ganske simpelt deraf, at jeg som Medlem af Udvalget ifjor har udtalt om et eneste af de Punkter, som findes i det nuværende Lovforslag, at det vilde være i og for sig antage-

ligt. Da nu denne ene Bestemmelse, som jeg kunde gaa ind paa, desværre findes samlet i samme Paragraf med en anden Bestemmelse, som jeg under ingen Omstændigheder vil kunne give min Stemme, har det været nødvendigt for mig at stille Forslag om særskilt Afstemning over de to Stykker i denne Paragraf, for at det ikke skulde faae Udseende af, at jeg ved min Afstemning i Aar skulde komme i Modsigelse med, hvad jeg ifjor udtalte som Medlem af Udvalgets Mindretal. Rigtignok har det ærede Udvalgs Flertal i sin Betænkning angivet, at det andet Stykke i § 1 ikke skulde indeholde noget Nyt. Det skulde kun indeholde en Definition af, hvad en Fæstegaard er, eller rettere, hvad der skal betragtes som undtaget fra Omdelingsfriheden paa Fæstegodset. Det forholder sig imidlertid ikke saa, at den Definition, som det ærede Udvalgs Flertal har givet i det andet Stykke af § 1, stemmer med det Nuværende. Naar der saaledes f. Ex. staar i første Linie af Vædringsforslaget under Nr. 1, at „ethvert Bøndested, hvis Hovedbedrift er Agerbrug, med et Tilliggende“ osv., paa enkelte Undtagelser nær skal betragtes som ikke omdelingsfrit, saa forekommer det mig saa klart, at det meget undrer mig, at det er undgaaet den skarpsindige Ordførsers Opmærksomhed, at dette Ord „er“ ganske forandrer det Bestaaende. Det vil f. Ex. gjøre, at en Mølle-eiendom eller en Kroeiendom med et Tilliggende af over een Td. Hartkorn, hvor Møllen eller Kroen enten er forsvunden eller har tabt saaledes i Betydning, at den ikke længer er Hovedbedriften, maa gaa ind under Reglen, hvorimod omvendt enhver Fæstegaard, paa hvilken der er indrettet et andet Næringsbrug, som i Betydning overveier Agerbruget, vil blive frit; dette er imidlertid kun et Exempel, som jeg nævner. Hvad der forekommer mig at være ikke lidet væsentligere, er, at man ved Vedtagelsen af dette Forslag vilde vende Forholdet fuldstændig om. Nu er Reglen den, at al Jord paa Godserne er omdelingsfrit med Undtagelse af Gaardene. Opstaar der altsaa Spørgsmaal om, hvorvidt en Eiendom er omdelingsfrit eller ikke, bliver det at afgjøre i Henhold til, om Administrationen kan godt-